

[Himmelstrup.]

at afhjælpe ved at stille nogle Forespørgsler. De første Forespørgsler drejede sig om § 3 i Toldloven af 15. Oktober 1932, den Paragraf, der tager Sigte paa, at Loven helt eller delvis kan ophæves, saafremt Undersøgelser, foretaget af Handelsministeriet, lader formode, at den indenlandske Produktion udnytter den høje Beskyttelse, som denne Lov giver paa meget betydningsfulde Omraader, og jeg gør opmærksom paa, hvad jeg har sagt før, at efter min Opfattelse berører Toldloven af 15. Oktober 1932 ca. en Trediedel af samtlige Beskyttelsessatser i den danske Toldlovgivning, og det er jo ikke saa helt lidt.

Det viser sig imidlertid i den Besvarelse paa de stillede Spørgsmaal, som kom fra Finansministeren Dagen efter, og som havde været givet med priselig Hurtighed, hvis ikke Hurtigheden var sket paa Bekostning af Besvarelsens Grundighed, at man ikke i Aarets Løb havde foretaget noget som helst. Der var ganske vist af Handelsministeriet foretaget nogle Undersøgelser paa to Omraader, som berørtes af Toldloven af 15. Oktober 1932, nemlig vedrørende Tekstilindustrien og Skotøjsindustrien; men paa alle de Omraader, hvor det var langt mere nødvendigt at søge dette Forhold undersøgt, foreligger der ikke noget som helst. Jeg gør opmærksom herpaa, fordi jo alle vi, som deltog i Valgkampagnen i November 1932, husker, med hvilken Iver man navnlig fra Det radikale Partis Side hæftede sig ved, at der knyttede sig ingen Fare i prismæssig Henseende til denne Toldlov, netop fordi der i Loven fandtes denne § 3, som gik ud paa, at Loven vilde blive ophævet, saafremt der paa de Omraader, som berøres af Loven, viste sig at foreligge Prisstigninger, som ikke kunde begrundes i Produktionsomkostningernes Stigning. Denne Undersøgelse er altsaa i Virkeligheden kun gennemført paa to Omraader; alt det andet har man ladet ligge brak. Dette forekommer mig at være uheldigt, og da navnlig for det politiske Parti, der har knyttet sine Forhaabninger i saa høj Grad til netop denne Paragraf.

Et andet Forhold, som vi søgte oplyst, var Beskatningens og Beskyttelsens Højde efter Toldloven af 15. Oktober 1932. De fremmødte Repræsentanter for Grosserer-Societetets Komité afleverede herom et Materiale til Udvalget Mandag Aften, et Materiale, som de altsaa ikke fik Lejlighed til at forklare nærmere, fordi det, hvad Udvalgets ærede Formand i og for sig ogsaa kunde have Ret i, var unyttigt, naar

man overhovedet ikke vilde gaa i Enkelt-heder, men krævede disse Forslag gennemført ganske uden Ændringer. Der er her Tale om et Materiale, som efter min Mening Administrationen burde have fremskaffet og forelagt for dette høje Ting til dets Behandling af Sagen; det forekommer mig, at Administrationen forsømmer sin Pligt, naar den ikke gør saadan noget, og det kan kun anerkendes, at man saa fra Erhvervsorganisationernes Side søger at bøde herpaa. Navnlig Spørgsmaalet om Konverteringen inden for Tekstilomraadet af de hidtidige Værditoldsatser til Vægttoldsatser og den Betydning, det kan have for Beskyttelsens samlede Højde, var det jo af meget stor Interesse at faa udredet. De fremmødte Repræsentanter understregede meget stærkt, at det forholdt sig, som vi havde formodet, at denne Konvertering havde lagt en meget høj Beskyttelse og Beskatning paa de grovere Varer, de billigere Varer, de, som bruges af den jævne Befolkning — Varer, som i Virkeligheden ikke er dyrere end Bomuld, selv om der er Kunstsilke i dem —, medens derimod Beskatningen var gaaet ned for de virkelig dyre Varer, fremstillede af Natursilke.

Jeg kan ikke lade være med i denne Forbindelse at fremhæve en Henvendelse, jeg har faaet fra en forstandig Mand ovre i Vejle. Med den højtærede Formands Til-ladelse vil jeg gerne læse lidt op af, hvad han skriver til mig. Efter en Indledning skriver han:

„tillader jeg mig høfligst at henlede Deres Opmærksomhed paa de uheldige Følger, Overgangen fra Værdi- til Vægt-told paa Silkevarer har haft, dels derved at de billige Kvaliteter, som Landets store Befolkningsklasse bruger, er blevet brand-skattede ved en effektiv Toldforhøjelse paa fra mindst 100 pCt. til flere Hundrede, medens de dyrere Natur-Kvaliteter har faaet en stor Toldlettelse, saa flere af disse Luksusvarer kun beskattes med en Brøkd-el af den tidligere Told, som var 38½ pCt. af Værdien“.

Og denne Mand, der driver Forretning netop med disse Varer: Silkevarer en gros og Fabrikation, føjer saa til:

„Det vil næppe falde Dem vanskeligt at faa Regeringens Øren for denne Ændring“ — altsaa for en Ændring i Retning af en Tilbagevenden til en større Beskatning af de dyrere Varer end af de billigere — „da Forholdet i Dag er det, at man tager fra de fattige og giver til de rige, hvilket ikke maa lyde godt i en demokratisk Regerings Øren, og jeg